

32003D0200

22.3.2003

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 76/25

DECYZJA KOMISJI
z dnia 14 lutego 2003 r.
ustalająca zrewidowane kryteria ekologiczne przyznawania wspólnotowego oznakowania
ekologicznego detergentom pralniczym i zmieniająca decyzję 1999/476/WE

(notyfikowana jako dokument nr C(2003) 143)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2003/200/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000 wspólnotowe oznakowanie ekologiczne można przyznać produktowi posiadającemu takie właściwości, dzięki którym może przyczynić się w znacznym stopniu do poprawy w odniesieniu do kluczowych aspektów środowiskowych.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 przewiduje, iż szczególne kryteria oznakowania ekologicznego należy ustalać w odniesieniu do określonych grup produktów.
- (3) Przewiduje ono także, że przegląd kryteriów oznakowania ekologicznego, a także wymogów oceny oraz weryfikacji dotyczących tych kryteriów ma nastąpić we właściwym terminie przed upływem okresu ważności kryteriów określonych dla każdej grupy produktów.
- (4) Właściwe jest dokonanie przeglądu kryteriów ekologicznych ustanowionych na mocy decyzji Komisji 1999/476/WE z dnia 10 czerwca 1999 r. ustanawiającej kryteria ekologiczne przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego detergentom pralniczym ⁽²⁾, tak aby kryteria te odzwierciedlały rozwój rynku. Jednocześnie należy zmienić okres ważności tej decyzji, przedłużony na mocy decyzji Komisji 2002/172/WE ⁽³⁾ oraz powinna zostać zmieniona definicja grupy produktów.

- (5) Należy przyjąć nową decyzję ustanawiającą dla tej grupy produktów szczególne kryteria ekologiczne, które obowiązywać będą przez okres pięciu lat.

- (6) Właściwe jest, aby w ograniczonym okresie, nie dłuższym niż 18 miesięcy, obowiązywały równoległe zarówno nowe kryteria, jak i kryteria ustanowione na mocy decyzji 1999/476/WE w celu zapewnienia spółkom, którym przyznano lub które ubiegały się o przyznanie ich produktom oznakowania ekologicznego przed terminem stosowania niniejszej decyzji, wystarczającego czasu na dostosowanie tych produktów do nowych kryteriów.

- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji oparte są na projekcie kryteriów opracowanym przez Komitet ds. Znakowania Ekologicznego Unii Europejskiej, ustanowiony na mocy art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000.

- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W celu przyznania wspólnotowego oznakowania ekologicznego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000 detergent pralniczy musi wchodzić w zakres grupy produktów „detergenty pralnicze”, określonej w art. 2 oraz musi spełniać kryteria ekologiczne wymienione w Załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 21.9.2000, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 20.7.1999, str. 52.

⁽³⁾ Dz.U. L 56 z 27.2.2002, str. 32.

Artykuł 2

Grupa produktów „detergenty pralnicze” obejmuje wszystkie detergenty pralnicze w proszku, płynie lub wszelkiej innej formie, do prania wyrobów włókienniczych, i takie, które zasadniczo są przeznaczone do użycia w maszynach domowych, ale nie wyklucza się stosowania w pralniach samoobsługowych i pralniach powszechnych.

Artykuł 3

Do celów administracyjnych tej grupy produktów przypisuje się numer kodu „6”.

Artykuł 4

Artykuł 3 decyzji 1999/476/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Definicja grupy produktów oraz szczególne kryteria ekologiczne dla tej grupy produktów obowiązują do dnia 31 sierpnia 2004 r.”.

Artykuł 5

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 marca 2003 r. do dnia 29 lutego 2008 r.

Producenci produktów wchodzących w zakres grupy produktów „detergenty pralnicze”, którym już przyznano oznakowania ekologiczne przed dniem 1 marca 2003 r., mogą kontynuować stosowanie tych oznakowań ekologicznych do dnia 31 sierpnia 2004 r.

Producentom produktów mieszczących się w grupie produktów „detergenty pralnicze”, którzy ubiegali się już o przyznanie oznakowania ekologicznego przed dniem 1 marca 2003 r., może zostać przyznane oznakowanie ekologiczne na mocy decyzji 1999/476/WE. W takich przypadkach oznakowanie może być stosowane do dnia 31 sierpnia 2004 r.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lutego 2003 r.

W imieniu Komisji

Margot WALLSTRÖM

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RAMY OGÓLNE

Cele kryteriów

Celem niniejszych kryteriów jest promowanie:

- oszczędności na transporcie i energii przez popieranie stosowania zagęszczonych detergentów pralniczych,
- zmniejszenia zanieczyszczenia wody poprzez zmniejszenie ilości chemikaliów ogółem stosowanych w produktach i poprzez ograniczenie stosowania składników potencjalnie niebezpiecznych,
- zmniejszenia produkcji odpadów poprzez zmniejszenie ilości pierwotnych opakowań.

Ponadto kryteria zwiększają świadomość środowiskową konsumentów. Kryteria są ustawione na poziomach, które promują oznakowanie detergentów pralniczych o niewielkim wpływie na środowisko naturalne.

Wymogi oceny i weryfikacji

W każdym kryterium oznaczono szczególne wymogi oceny i weryfikacji.

Jeśli od składającego wniosek wymaga się dostarczenia deklaracji, dokumentacji, raportów z analizy badań lub innych dowodów zgodności z kryteriami, przyjmuje się, że mogą one pochodzić od składającego wniosek i/lub jego dostawcy(-ów) i/lub ich dostawców itp., zależnie od sytuacji.

Tam gdzie to możliwe, badania przeprowadza się w laboratoriach spełniających wymagania ogólne ISO 17025 lub normy równoważnej.

Gdy jest to możliwe, można stosować metody badawcze inne od wskazanych dla każdego kryterium, jeśli ich równoważność jest zatwierdzona przez właściwy organ dokonujący oceny wniosku.

Stężenie składników w produkcie stwarzające wymaganie udokumentowania zgodności z kryteriami ekologicznymi jest ogólnie określone $\geq 0,1$ % wagi preparatu. Dla substancji lub preparatów niebezpiecznych lub toksycznych stężenie to jest określone na poziomie $\geq 0,01$ % wagi preparatu.

W dodatku I.A przedstawiono bazę danych składników detergentu (wykaz DID), zawierającą składniki najczęściej wykorzystywane do formułowania detergentów. Bazy tej używa się do uzyskiwania danych do obliczeń CDV_{tox} oraz do oceny podatności na biodegradację środków powierzchniowo czynnych.

Gdzie sytuacja tego wymaga, składający wniosek może stosować kolejne przeglądy bazy danych składników detergentu, w miarę ich dostępności.

Dla składników niewłączonych do wykazu DID składający wniosek znajduje na własną odpowiedzialność właściwe wartości odpowiednich parametrów, stosując podejście opisane w dodatku I.B.

Dla składników nie włączonych do wykazu DID w celu uzyskania niezbędnej do przedłożenia dokumentacji o podatności na degradację beztlenową składający wniosek może stosować podejście opisane w dodatku I.C.

W razie potrzeby, właściwe organy mogą zażądać dostarczenia dokumentacji uzupełniającej oraz przeprowadzić niezależne weryfikacje.

Podczas przeprowadzania oceny wniosków oraz monitorowania zgodności z kryteriami właściwym organom zaleca się uwzględnienie wprowadzenia w życie uznanych programów zarządzania środowiskiem, jak na przykład EMAS lub ISO 14001 (uwaga: wprowadzanie takich programów zarządzania nie jest wymagane).

Jednostka funkcjonalna i dozowanie referencyjne

Jednostka funkcjonalna jest wyrażana w g/pranie (gramy na pranie). Dla detergentów silnie działających jest to dozowanie na 4,5 kg wsadu (suchych wyrobów włókienniczych) oraz dla detergentów łagodnych — dozowanie na 2,5 kg wsadu (suchych wyrobów włókienniczych) do pralki. Do obliczania kryteriów ekologicznych i badania wydajności prania producenci zalecają konsumentom dozowanie referencyjne do prania „normalnie zabrudzonych” wyrobów włókienniczych przy twardości wody równej 2,5 mmol CaCO₃ na litr. Jeśli twardość wody równa 2,5 mmol CaCO₃ na litr nie dotyczy Państw Członkowskich, w których detergent jest wprowadzany do obrotu, składający wniosek określa dozowanie użyte jako referencyjne.

KRYTERIA

1. Chemikalia ogółem

Chemikalia ogółem to zalecane dozowanie w g/pranie po odjęciu zawartości wody.

Zawartość chemikaliów ogółem nie powinna przekraczać 100 g na pranie.

Ocena i weryfikacja: dokładny skład produktu dostarcza się do właściwego organu wraz ze szczegółami obliczeń, wykazującymi zgodność z niniejszym kryterium.

2. Nierozpuszczalne składniki nieorganiczne

Całkowita ilość nierozpuszczalnych składników nieorganicznych w zalecanym dozowaniu nie powinna przekraczać 30 g na pranie.

Ocena i weryfikacja: dokładny skład produktu dostarcza się do właściwego organu wraz ze szczegółami obliczeń, wykazującymi zgodność z niniejszym kryterium.

3. Toksyczność dla organizmów wodnych

Objętość rozcieńczenia krytycznego, toksyczność (CDV_{tox}) oblicza się dla każdego składnika (i) przy zastosowaniu następującego równania:

$$CDV_{tox}(\text{ingredient } i) = \frac{\text{weight}(i) \cdot LF(i)}{LTE(i)} \cdot 1000$$

gdzie waga (i) jest wagą składnika na zalecaną dawkę, LF jest wskaźnikiem obciążenia, a LTE jest stężeniem składnika, które wywołuje długoterminowy skutek toksyczności.

Wartości parametrów LF i LTE muszą być zgodne z podanymi w wykazie bazy danych składników detergentów (wykaz DID) w dodatku 1.A. Jeśli dany składnik nie jest włączony do wykazu DID, składający wniosek podaje wartość szacowaną, stosując podejście opisane w dodatku I.B, CDV_{tox} dla produktu uzyskuje się, sumując CDV_{tox} dla poszczególnych składników:

$$CDV_{tox} = \sum CDV_{tox(\text{ingredient})}$$

CDV_{tox} dla zalecanego dozowania nie powinien przekraczać 4 500 l/pranie.

Ocena i weryfikacja: dokładny skład produktu dostarcza się do właściwego organu wraz ze szczegółami obliczeń CDV_{tox} , wykazującymi zgodność z niniejszym kryterium.

4. Fosforany

Całkowita ilość fosforanów (np. tripolifosforanu sodu STPP) dla zalecanego dozowania nie może przekraczać 25 g/pranie.

Ocena i weryfikacja: dokładny skład produktu dostarcza się do właściwego organu wraz ze szczegółami obliczeń CDV_{tox} , wykazującymi zgodność z niniejszym kryterium.

5. Podatność środków powierzchniowo czynnych na łatwą biodegradację

a) Podatność na łatwą biodegradację (tlenową)

Każdy zastosowany w produkcie środek powierzchniowo czynny ulega łatwo biodegradacji.

Ocena i weryfikacja: dokładny skład produktu dostarcza się do właściwego organu. Wykaz DID (patrz dodatek I.A) wskazuje, czy specyficzny środek powierzchniowo czynny ulega biodegradacji tlenowej, czy też nie (tj. nie można stosować środka z zaznaczeniem „Y” w kolumnie niepodatności na biodegradację tlenową). Dla środków powierzchniowo czynnych, które nie są włączone do wykazu DID, dostarcza się istotne informacje z literatury lub innych źródeł albo też odpowiednie wyniki badań wskazujące, że ulegają one biodegradacji tlenowej. Badania podatności na łatwą biodegradację przeprowadza się zgodnie z dyrektywą Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych⁽¹⁾, z jej późniejszymi zmianami, w szczególności metodami wyszczególnionymi w załączniku V.C4, równoważnymi im metodami badań OECD 301 A-F lub równoważnymi im badaniami ISO. Nie ma zastosowania zasada „10-dni okna”. Dopuszczalne poziomy wynoszą 70 % dla badań określonych w załączniku V.C4-A i C4-B dyrektywy 67/548/EWG (i równoważnych im badań OECD 301 A i E oraz ISO) oraz 60 % dla badań C4-C, D, E i F (i równoważnych im badań OECD 301 B, C, D i F oraz ISO).

(1) Dz.U. L 196 z 16.8.1967, str. 1.

b) Podatność na biodegradację w warunkach beztlenowych (beztlenową)

Każdy zastosowany w produkcie środek powierzchniowo czynny ulega biodegradacji beztlenowej.

Ocena i weryfikacja: Dostarcza się dokładny skład produktu. Wykaz DID (patrz dodatek IA) wskazuje, czy specyficzny środek powierzchniowo czynny ulega biodegradacji beztlenowej czy też nie (tj. nie można stosować środka z oznaczeniem „Y” w kolumnie podatności na biodegradację beztlenową). Dla środków powierzchniowo czynnych, które nie są włączone do wykazu DID, dostarcza się istotne informacje z literatury fachowej lub innych źródeł, albo wyniki odpowiednich badań, świadczące o tym, że ulegają biodegradacji beztlenowej. Referencyjne badanie podatności na degradację beztlenową to ISO 11734, ECETOC nr 28 (czerwiec 1988 r.) lub równoważna metoda badawcza przy założeniu, że wymagane jest minimum 60 % degradacji końcowej w warunkach beztlenowych. Do udokumentowania osiągnięcia 60 % końcowej degradacji osiągniętej w warunkach beztlenowych (patrz dodatek I.C) można stosować również metodę symulacji warunków w odpowiednim środowisku beztlenowym.

6. Substancje lub preparaty niebezpieczne, stwarzające zagrożenie lub toksyczne

a) Następujących składników nie włączać do produktu, ani jako część jego składu, ani jako część preparatu zawartego w składzie:

- alkilofenyloetoksylianów (APEO) lub ich pochodnych,
- pizma nitrowe i policykliczne, obejmujące na przykład:
 - pizmo ksylenowe: 5-tertbutylo-2,4,6-trinitro-m-ksylen
 - pizmo ambretowe: -tert-butylo-3-metoksy-2,6-dinitrotoluen
 - pizmo moskenowe: 1,1,3,3,5-pentametylo-4,6-dinitroindan
 - pizmo tybetańskie: 1-tert-butylo-3,4,5-trimetylo-2,6-dinitrobenzen
 - pizmo ketonowe: 4-tert-butylo-2',6'-dimetylo-3',5'-dinitroacetofenon
 - HHCB: 1,3,4,6,7,8-heksahydro-4,6,6,7,8,8-heksametylocyklopentag-2-benzopiran
 - AHTN: 6-acetylo-1,1,2,4,4,7-heksametylotetralina,
- EDTA (etylenodiaminotetraoctan)
- NTA (nitrylooctan).

Ocena i weryfikacja: Składający wniosek deklaruje, że wymienione substancje nie wchodzą w skład produktu.

b) Nie używa się trudno ulegających biodegradacji czwartorzędowych soli amoniowych.

Ocena i weryfikacja: składający wniosek dostarcza dokładny skład produktu wraz z dokumentacją wykazującą podatność na biodegradację, jak również deklarację zgodności z tym wymaganiem.

c) Całkowita ilość fosfonianów trudno ulegających biodegradacji (tlenowej) nie może przekraczać 0,5 g/pranie przy zalecanym dozowaniu.

Ocena i weryfikacja: składający wniosek dostarcza dokładny skład produktu wraz z dokumentacją wykazującą podatność na biodegradację wszelkich użytych fosfonianów, a także deklarację zgodności z tym wymaganiem.

d) Produkt nie może zawierać żadnych składników sklasyfikowanych jako:

- R40 (ograniczone dowody działania rakotwórczego),
- R45 (może powodować raka),
- R46 (może powodować dziedziczne uszkodzenia genetyczne),
- R49 (wdychanie może powodować raka),
- R50–53 (bardzo toksyczny dla organizmów wodnych i może powodować długoterminowe niekorzystne skutki w środowisku wodnym),
- R51–53 (toksyczny dla organizmów wodnych i może powodować długoterminowe niekorzystne skutki w środowisku wodnym),
- R59 (stwarza zagrożenie dla warstwy ozonowej),
- R60 (może upośledzić płodność),
- R61 (może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki),
- R62 (stwarza ryzyko upośledzenia płodności),
- R63 (stwarza ryzyko szkodliwego działania na dziecko w łonie matki),
- R64 (może oddziaływać szkodliwie na dzieci karmione piersią)
- R68 (możliwe ryzyko powstania nieodwracalnych zmian w stanie zdrowia)

lub jakkolwiek ich kombinacja, zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG i jej późniejszymi zmianami lub zgodnie z dyrektywą 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. odnoszącą się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych ⁽¹⁾, z jej późniejszymi zmianami.

Powyższe wymagania obowiązują również dla substancji lub składników użytych w składzie dowolnego preparatu, których zawartość w produkcie końcowym przekracza 0,01 %.

Nie używa się jakichkolwiek środków konserwujących, które są lub mogą być sklasyfikowane jako R50–53, niezależnie od ich ilości.

Ocena i weryfikacja: dokładny skład produktu dostarcza się do właściwego organu. Dla wszystkich składników (zarówno substancji, jak i preparatów) dostarcza się kopie arkuszy danych o bezpieczeństwie materiałów. Dostarcza się także deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

- e) Produkt nie może być sklasyfikowany jako R43 (może powodować uczulenia poprzez kontakt ze skórą) zgodnie z dyrektywą 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. odnoszącą się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych.

Ocena i weryfikacja: dokładny skład produktu dostarcza się właściwemu organowi, wraz z kopiami arkuszy danych dotyczących bezpieczeństwa i wskazujących dla każdego składnika odpowiednią klasyfikację lub jej brak, a także deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

- f) Wszelkie składniki dodane do produktu jako związki zapachowe mogą być produkowane i/lub trzymane zgodnie z kodeksem praktyk Międzynarodowego Stowarzyszenia Związków Zapachowych.

Ocena i weryfikacja: dostarcza się deklarację zgodności.

7. Czystość enzymów

W końcowym przygotowaniu enzymów nie może występować drobnoustrój towarzyszący procesowi produkcji enzymów.

Ocena i weryfikacja: do właściwego organu dostarcza się raport z badań lub świadectwo od producenta enzymu.

8. Wymagania dotyczące opakowania

- a) Jeśli nie przewidziano wkładu zapasowego, całkowita waga opakowania podstawowego nie powinna przekraczać 3,7 g na pranie dla tabletek i 1,7 g na pranie dla wszystkich innych produktów.
- b) Jeśli przewidziano wkład zapasowy, całkowita waga opakowania podstawowego nie może przekraczać 7 g na pranie, a producent powinien zapewnić wkład zapasowy. Waga opakowania wkładu zapasowego nie powinna przekraczać 1,7 g na pranie.
- c) Opakowanie kartonowe powinno zawierać przynajmniej 80 % materiału pochodzącego z recyklingu.
- d) Podstawowe opakowanie z tworzywa sztucznego powinno być oznakowane zgodnie z ISO 1043.

Ocena i weryfikacja: składający wniosek dostarcza próbkę opakowania wraz z deklaracją wskazującą zgodność z każdą częścią niniejszego kryterium. Właściwemu organowi dostarcza się obliczenie wagi opakowania podstawowego i deklarację dotyczącą procentu materiału pochodzącego z recyklingu. Opakowanie podstawowe jest zdefiniowane w dyrektywie 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych ⁽²⁾.

9. Wydajność prania

Produkt jest porównywany pod względem wydajności prania z detergentami referencyjnymi tego samego rodzaju zgodnie z badaniem UE wydajności ekodetergentów „Przyznanie oznakowania ekologicznego UE detergentom pralniczym: badanie wydajności detergentów gospodarstwa domowego” (wersja z dnia 4 grudnia 2002 r. z późniejszymi zmianami).

Ocena i weryfikacja: składający wniosek przedstawia raport z badań wskazujący, że produkt spełnia minimalne wymagania określone w tym badaniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.1999, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 10.

10. Przekazywanie informacji konsumentom

a) Informacje o opakowaniu

Na (lub w) wszystkich oznakowanych ekologicznie produktach tej grupy powinien znajdować się następujący (lub równoważny mu) tekst:

„ŚRODEK PIORAĄCY PRZYJAZNY DLA ŚRODOWISKA:

- wstępnie sortuj pranie (na przykład według kolorów, stopnia zabrudzenia, rodzaju włókna),
- pierz przy pełnym wsadzie,
- unikaj używania zbyt dużej ilości detergentu, postępuj według instrukcji dozowania,
- wybieraj niskotemperaturowe cykle prania.

Używanie tego ekologicznie oznakowanego produktu i postępowanie według tych instrukcji przyczyni się do zmniejszenia zanieczyszczenia wody, produkcji odpadów i zużycia energii. Aby uzyskać więcej informacji, odwiedź stronę internetową oznakowania ekologicznego UE: <http://europa.eu.int/ecolabel>.”

Więcej informacji o detergencie udostępni się na życzenie. w tym celu na opakowaniu powinno znajdować się zdanie mówiące, że jeśli konsument chce wiedzieć więcej o detergencie, powinien skontaktować się z działem konsumenckim spółki lub detalisty.

b) Instrukcja dozowania

Jeśli liczba CPU (jednostek czystości prania) w badaniu wydajności prania przekracza 24, dołącza się następujący tekst lub mu równoważny: „Trudno usuwalne plamy wymagają przed praniem specjalnego czyszczenia”.

Zalecenia dozowania znajdują się na opakowaniu produktu wraz z zaleceniem dla konsumenta, aby skontaktował się ze swym dostawcą wody lub lokalnym organem w celu dowiedzenia się o stopniu twardości wody wodociągowej.

Zalecane dozowania określa się dla wyrobów włókienniczych zabrudzonych „normalnie” i „silnie” oraz różnych stopni twardości wody odpowiednich w danych krajach i uznawanych za właściwe dla wagi wyrobów włókienniczych. Jeśli instrukcje dozowania stosują odniesienie do dozownika, jego objętość (w ml) powinna być wyraźnie napisana na opakowaniu.

W celu zachęcania konsumenta do unikania stosowania zbyt wielkiej ilości detergentu i postępowania według instrukcji dozowania dozownik (kubek) ze skalą przynajmniej co 10 ml jest dostępny na życzenie, jeśli nie znajduje się w opakowaniu.

Skuteczność wskazuje się dla „normalnego zabrudzenia” i dla różnych stopni twardości wody.

Zalecenia dotyczące dozowania między stopniem twardości wody 1 (mięka) „normalne zabrudzenie” a najwyższą twardością wody (3 lub 4), „silne zabrudzenie” nie mogą różnić się więcej niż dwukrotnie.

Dozowanie referencyjne stosowane przy badaniu wydajności prania oraz do oceny zgodności składników z kryteriami ekologicznymi są takie same, jak dozowanie zalecane dla „normalnego zabrudzenia” i twardości wody odpowiadającej 2,5 mola CaCO_3/l w Państwie Członkowskim, w którym badanie przeprowadzono.

Jeżeli w zaleceniach podano tylko twardość wody mniejszą niż 2,5 mola CaCO_3/l , największe zalecane dozowanie dla „normalnego zabrudzenia” jest mniejsze od dozowania referencyjnego wspomnianego w poprzednim akapicie.

c) Informacja i oznakowanie składników

Stosuje się zalecenie Komisji 89/542/EWG z dnia 13 września 1989 r. w sprawie etykietowania detergentów i środków czyszczących⁽¹⁾.

Podane niżej grupy składników podlegają etykietowaniu niezależnie od ich masy:

- enzymy: wskazanie rodzaju enzymów (np. proteinazy, lipazy);
- czynniki konserwujące: charakteryzacja i oznakowanie zgodnie z nomenklaturą IUPAC;
- środki odkażające: charakteryzacja i oznakowanie zgodnie z nomenklaturą IUPAC.

Jeśli produkt zawiera perfumy, wskazuje się to na opakowaniu.

Ocena i weryfikacja: próbkę opakowania produktu dostarcza się do właściwego organu wraz z deklaracją zgodności ze wszystkimi częściami niniejszego kryterium.

⁽¹⁾ Dz.U. L 291 z 10.10.1989, str. 55.

11. Informacja widniejąca na oznakowaniu ekologicznym

Pole 2 oznakowania ekologicznego zawiera następujący tekst:

- „* Pomaga zmniejszać zanieczyszczanie wody
- * Pomaga zmniejszać zużycie zasobów.”

Ocena i weryfikacja: składający wniosek dostarcza próbkę oznakowanego ekologicznie opakowania produktu wraz z oświadczeniem zgodności z niniejszym kryterium.

Dodatek I.A

LISTA DID

Baza danych składników detergentów i podejście, jakie ma być stosowane w odniesieniu do składników niewymienionych w bazie danych

A. Poniższe dane najczęściej stosowanych składników detergentów należy wykorzystywać do obliczenia kryteriów ekologicznych

Uwaga: parametry NBO, SI II, TZT oraz współczynniki CF dla NBO nie są używane dla tej grupy produktów

Baza danych składników detergentów (wykaz DID; wersja z dnia 29 września 1998 r.)

Nr DID	Składniki	Toksyczność		Współczynnik obciążenia (LF)	Nieulegające biodegradacji beztlenowej (anNBO)	Nieulegające biodegradacji tlenowej (aNBO)	Rozpuszczalne substancje nieorganiczne (SI)	Nierozpuszczalne substancje nieorganiczne (II)	TZT
		Mierzony NOEC	LTE						
	Anionowe środki powierzchniowo czynne								
1	C 10-13 LAS (Na Æ 11.5-11.8, C14 < 1 %)	0,3	0,3	0,05	T, CF = 0,75	O	O	O	2,3
2	Pozostałe LAS (C14 > 1 %)	0,12	0,12	0,05	T, CF = 1,5	O	O	O	2,3
3	C 14/17 Sulfonian alkiłowy	0,27	0,27	0,03	T, CF = 0,75	O	O	O	2,5
4	C 8/10 alkiłosiarzan	EC50 = 2,9	0,15	0,02	O	O	O	O	1,9
5	C 12-15 AS	0,1	0,1	0,02	O	O	O	O	2,2
6	C 12-18 AS	LC50 = 3	0,15	0,02	O	O	O	O	2,3
7	C 16/18 FAS	0,55	0,55	0,02	O	O	O	O	2,5
8	C 12-15 A 1-3 EO siarczany	0,15	0,15	0,03	O	O	O	O	2,1
9	C 16/18 A 3-4 EO siarczany	Brak ważnych danych	0,1	0,03	O	O	O	O	2,2
10	C8-sulfobursztynian dialkilu	LC50 = 7,5	0,4	0,5	T, CF = 1,5	O	O	O	2
11	C 12/14 metylester kwasu sulfofosforowego	EC50 = 5	0,25	0,05	T, CF = 0,75	O	O	O	2,1
12	C 16/18 metylester kwasu sulfofosforowego	0,15	0,15	0,05	T, CF = 0,75	O	O	O	2,3
13	C 14/16 sulfonian alfaolefiny	LC50 = 2,5	0,13	0,05	T, CF = 0,75	O	O	O	2,3
14	C 14-18 sulfonian alfaolefiny	LC50 = 1,4	0,07	0,05	T, CF = 2,0	O	O	O	2,4
15	MYDLA (C12 — 22)	EC0 = 1,6	1,6	0,05	O	O	O	O	2,9
	Niejonowe środki powierzchniowo czynne								
16	C 9/11 A > 3-6 EO lin. lub mono br.	EC50 = 3,3	0,7	0,03	O	O	O	O	2,4
17	C 9/11 A > 6-9 EO lin. lub mono br.	EC50 = 5,4	1,1	0,03	O	O	O	O	2,2

Nr DID	Składniki	Toksyczność		Współczynnik obciążenia (LF)	Nietęgające biodegradacji beztlenowej (anNBO)	Nietęgające biodegradacji tlenowej (aNBO)	Rozpuszczalne substancje nieorganiczne (SI)	Nierozpuszczalne substancje nieorganiczne (II)	TZT
		Mierzony NOEC	LTE						
18	C 12-15 A 2-6 EO lin. lub mono br.	0,18	0,18	0,03	O	O	O	O	2,5
19	C 12-15 (przec. C < 14) A > 6-9 EO lin. lub mono br.	0,24	0,24	0,03	O	O	O	O	2,3
20	C 12-15 (przec. C > 14) A > 6-9 EO	0,17	0,17	0,03	O	O	O	O	2,3
21	C 12-15 A > 9-12 EO	LC50 = 0,8	0,3	0,03	O	O	O	O	2,2
22	C 12-15 A 20-30 EO	EC50 = 13	0,65	0,05	O	O	O	O	2
23	C 12-15 A > 30 EO	LC50 = 130	6,5	0,75	O	Y	O	O	0 (*)
24	C 12/18 A 0-3 EO	Brak danych	0,01	0,03	O	O	O	O	2,9
25	C 12-18 A 9 EO	0,2	0,2	0,03	O	O	O	O	2,4
26	C 16/18 A 2-6 EO	0,03	0,03	0,03	O	O	O	O	2,6
27	C 16/18 A > 9-12 EO	LC50 = 0,5	0,05	0,03	O	O	O	O	2,3
28	C 16/18 A 20-30 EO	EC50 = 18	0,36	0,05	O	O	O	O	2,1
29	C 16/18 A > 30 EO	LC50 = 50	2,5	0,75	O	Y	O	O	0 (*)
30	C 12/14 amid glukozy	4,3	4,3	0,03	O	O	O	O	2,2
31	C 16/18 amid glukozy	0,116	0,116	0,03	O	O	O	O	2,5
32	C 12/14 alkilopoliglukozyd	1	1	0,03	O	O	O	O	2,3
	Amfoteryczne środki powierzchniowo czynne								
33	C 12-15 alkitodimetylobetaina	0,03	0,03	0,05	T, CF = 2,5	O	O	O	2,9
34	C 12-18 alkilamidopropyllobetaina	0,03	0,03	0,05	T, CF = 2,5	O	O	O	2,8
	Regulatory pianistości								
35	Silikon	EC0 = 241	4,82	0,4	T, CF = 0,75	Y	O	O	0,0
36	Parafina	Brak danych	100	0,4	O	Y	O	O	0 (*)
	Zmiękczone tkaniny								
37	Gliceryna	LC50 > 5-10 g/l	1 000	0,13	O	O	O	O	1,2
	Wypełniacze aktywne								
38	Fosforany jako STPP (tripolifosforany)		1 000	0,6	O	O	Y	O	0,0
39	Zeolit A	120	120	0,05	O	O	O	Y	0,0
40	Cytrynian	EC50 = 85	85	0,07	O	O	O	O	0,6
41	Polikarboksylany i pochodne	124	124	0,4	T, CF = 0,1	Y	O	O	0 (*)
42	Gлина	1 000	1 000	0,05	O	O	O	Y	0,0
43	Węglan/dwęglan	LC50 = 250	250	0,8	O	O	Y	O	0,0
44	Kwas tłuszczowy (C ≥ 14)	EC0 = 1,6	1,6	0,05	O	O	O	O	2,9

(*) TZT dla substancji organicznych nietęgających biodegradacji tlenowej wynosi zero.

Nr DID	Składniki	Toksyeczność		Współczynnik obciążenia (LF)	Nieulegające biodegradacji beztlenuj (anNBO)	Nieulegające biodegradacji tlenowej (aNBO)	Rozpuszczalne substancje nieorganiczne (SI)	Nierozpuszczalne substancje nieorganiczne (II)	TZT
		Mierzony NOEC	LTE						
45	Krzemian/dikrzemian	EC50 > 1 000	1 000	0,8	O	O	Y	O	0,0
46	NTA	19	19	0,13	O	O	O	O	0,6
47	Kwas poliasparaginowy, sól Na	125	12,5	0,13	T, CF = 0,1	O	O	O	1,2
	Wybielające								
48	Nadtlenoboran mono (jako boran)	1-10	6	1	O	O	Y	O	0,0
49	Nadtlenoboran tetra (jako boran)	1-10	6	1	O	O	Y	O	0,0
50	Nadtlenowęglan (patrz węglan)	LC50 = 250	250	0,8	O	O	Y	O	0,0
51	TAED	EC0 = 500	EC0 = 500	0,13	O	O	O	O	2,0
	Rozpuszczalniki								
52	Alkohole C1-C4	LC50 = 8 000	100	0,13	O	O	O	O	2,3
53	Monoetanolamina	0,78	0,78	0,13	O	O	O	O	2,4
54	Dietanolamina	0,78	0,78	0,13	O	O	O	O	2,3
55	Trietanolamina	0,78	0,78	0,13	O	O	O	O	2
	Różne								
56	Poliwinylopirolidon (PVP/PVNO/PVPVI)	EC50 > 100	100	0,75	T, CF = 0,1	Y	O	O	0 (*)
57	Fosfoniany	7,4	7	0,4	T, CF = 0,5	Y	O	O	0 (*)
58	Kwas etylenodiaminotetraoctowy	LOEC = 11	11	1	T, CF = 0,1	Y	O	O	0 (*)
59	CMC	LC50 > 250	250	0,75	T, CF = 0,1	Y	O	O	0 (*)
60	Siarczan sodu	EC50 = 2 460	1 000	1	O	O	Y	O	0,0
61	Siarczany magnezu	EC50 = 788	800	1	O	O	Y	O	0,0
62	Chlorek sodu	EC50 = 650	650	1	O	O	Y	O	0,0
63	Mocznik	LC50 > 10 000	100	0,13	O	O	O	O	2,1
64	Kwas maleinowy	LC50 = 106	2,1	0,13	O	O	O	O	0,8
65	Kwas jabłkowy	LC50 = 106	2,1	0,13	O	O	O	O	0,6
66	Sól wapniowa etylalu		100	0,13	O	O	O	O	2,0
67	Ditlenek krzemu		100	0,05	O	O	O	Y	0,0
68	Polimery o wysokiej masie cząstkowej PEG > 4000		100	0,4	O	Y	O	O	0 (*)

(*) TZT dla substancji organicznych nieulegających biodegradacji tlenowej wynosi zero.

Nr DID	Składniki	Toksyczność		Współczynnik obciążenia (LF)	Nieulegające biodegradacji beztlenu (amN-BO)	Nieulegające biodegradacji tlenowej (atNBO)	Rozpuszczalne substancje nieorganiczne (SI)	Nierozpuszczalne substancje nieorganiczne (II)	TZT
		Mierzony NOEC	LTE						
69	Polimery o niskiej masie cząstkowej PEG < 4000		100	0,13	O	O	O	O	1,1
70	Sulfonian kumenu	LC50 = 66	6,6	0,13	T, CF = 0,25	O	O	O	1,7
71	Sulfonian ksylenu	LC50 = 66	6,6	0,13	T, CF = 0,25	O	O	O	1,6
72	Sulfonian toluenu	LC50 = 66	6,6	0,13	T, CF = 0,25	O	O	O	1,4
73	Na-/Mg-/KOH		100	1	O	O	Y	O	0,0
74	Enzymy	LC50 = 25	25	0,13	O	O	O	O	2,0
75	Zastosowana kompozycja zapachowa	LC50 = 2-10	0,02	0,1	T, CF = 3,0	Y	O	O	0 (*)
76	Barwniki	LC50 = 10	0,1	0,4	T, CF = 3,0	Y	O	O	0 (*)
77	Skrobia	Brak danych	250	0,1	O	O	O	O	0,97
78	Sulfonian ftalocyaniny cynku	0,16	0,016	0,07 (**)	T, CF = 2,5	Y	O	O	0 (*)
79	Poliester anionowy (polimer uwalniający brud)	EC50 = 310	310	0,4	T, CF = 0,1	Y	O	O	0 (*)
80	Iminodiburszynian	23	2,3	0,13	T, CF = 0,25	O	O	O	1,1
Wybyszczacze optyczne = FWA									
81	FWA 1 (1)	LC0 = 10	1,0	0,4	T, CF = 1,5	Y	O	O	0 (*)
82	FWA 5 (2)	3,13	3,13	0,4	T, CF = 0,5	Y	O	O	0 (*)
Składniki dodatkowe									
83	Alkilowy tlenek aminy (C12-18)	0,08	0,08	0,05	T, CF = 2,5	O	O	O	3,2
84	Eter gliceryny (6-17EO) mydło	EC50 = 32	1,6	0,05	O	O	O	O	2,1
85	Estry fosforanowe (C12-18)	EC50 = 38	1,9	0,05	T, CF = 0,25	O	O	O	2,3

(1) TZT dla substancji organicznych nieulegających biodegradacji tlenowej wynosi zero.

(*) Szybka fotodegradacja.

(1) FWA 1 = Disodowy 4,4-bis (4-anilino-5-morfolino-1,3,5-triazyno-2-yl)amino styloben -2,2-disulfonian.

(2) FWA 5 = Disodowy 4,4-bis (2-sulfostyrylo) bifenyl.

Uwagi:

Y = tak, kryterium znajduje zastosowanie.

O = nie, kryterium nie znajduje zastosowania.

LTE = długoterminowy skutek stężenia.

NOEC = nieobserwowany skutek stężenia

CF = współczynnik poprawkowy dla substancji organicznych nieulegających degradacji beztlenu.

TZT = teoretyczne zapotrzebowanie na tlen.

Dodatek I.B

Dla składników niewyszczególnionych w wykazie DID stosuje się następujące podejście.

Toksyczność wodna

Do obliczania objętości rozcieńczenia krytycznego (toksyczności) należy brać pod uwagę dane o najniższym zweryfikowanym skutku długoterminowym (LTE) dla ryb, rozwielitek lub alg.

W przypadku gdy użyto dane dotyczące homologów i/lub QSAR (zależność między aktywnością a strukturą), należy uwzględnić możliwość korekty ostatecznie wybranych danych o LTE.

W braku danych o LTE do ich prognozowania należy zastosować następującą procedurę wykorzystującą podany wskaźnik nieoznaczoności (UF) do danych gatunków najbardziej wrażliwych:

Środki, które nie są powierzchniowo czynne

DOSTĘPNE DANE	UF, KTÓRY MA BYĆ UŻYTY
Przynajmniej 2 ostre LC ₅₀ dla ryb, rozwielitek lub glonów	100
1 NOEC dla ryb, rozwielitek lub glonów	10
2 NOEC dla ryb, rozwielitek lub glonów	5
3 NOEC dla ryb, rozwielitek lub glonów	1
	Wziąć najniższy potwierdzony NOEC

Dopuszcza się odchylenie od tej zasady, jeśli zostaną przedstawione dowody na to, że niższe wskaźniki lub dane mogą być uzasadnione naukowo. NOEC to nieobserwowany efekt stężenia (podczas badania toksyczności przewlekłej).

Środki powierzchniowo czynne

DOSTĘPNE DANE	UF, KTÓRY MA BYĆ UŻYTY
Przynajmniej 2 NOEC dla ryb, rozwielitek lub glonów	1 (najniższe NOEC)
1 NOEC dla ryb, rozwielitek lub glonów	1 (NOEC, jeśli gatunek jest najbardziej wrażliwy w warunkach ostrej toksyczności) 10 (NOEC, jeśli gatunek nie jest najbardziej wrażliwy w warunkach ostrej toksyczności)
3 LC ₅₀ dla ryb, rozwielitek lub glonów	20 (najniższe LC ₅₀)
Przynajmniej 1 LC ₅₀ dla ryb, rozwielitek lub glonów	50 (najniższe LC ₅₀) lub 20 w przypadkach szczególnych (patrz niżej)

W ostatnim przypadku określonym powyżej zamiast wskaźnika nieoznaczoności 20 można stosować 50 tylko wtedy, jeżeli dostępne są dane 1–2 L(E)C₅₀ (LC₅₀ w przypadku toksyczności ryb, EC₅₀ w przypadku toksyczności rozwielitek i glonów) i z informacji o innych związkach można wywnioskować, że zbadano gatunki najbardziej wrażliwe. Taką regułę można stosować tylko w grupie homologów. Należy tu podkreślić, że użyte LTE (skutki długoterminowe) muszą być w obrębie grupy homologów zgodne z wpływem np. długości łańcucha alkilowego dla LAS (liniowego alkilbenzenosulfonianu) lub liczby EO (grup etoksy) dla alkoholu oksyetylenowanego, jeśli można określić taki QSAR.

Wszelkie odchylenia od opisanego programu muszą być dobrze uzasadnione dla specyficznych chemikaliów.

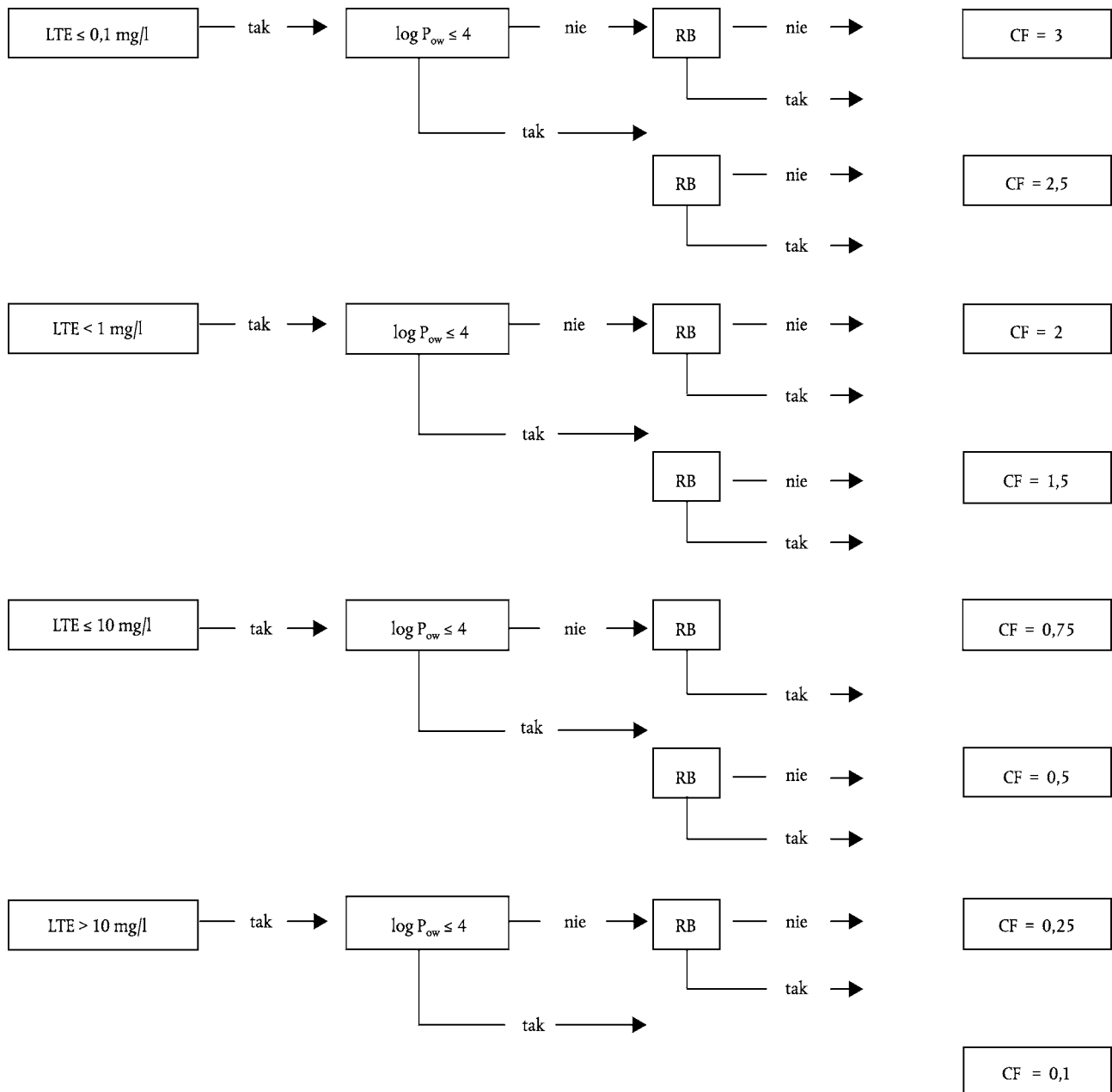
Współczynniki załadunku

Współczynniki załadunku określa się zgodnie z dyrektywą Komisji 93/67/EWG z dnia 20 lipca 1993 r. ustanawiającą zasady oceny ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego ze strony substancji ⁽¹⁾, notyfikowanych zgodnie z dyrektywą Rady 67/548/EWG i rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 227 z 8.9.1993, str. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1.

Substancje organiczne nieulegające biodegradacji (tlenowej): sieć działań w celu zdefiniowania współczynników poprawkowych (CF) ⁽¹⁾

RB: podatność na łatwą biodegradację tlenową

LTE: skutek długoterminowy

CF: współczynnik poprawkowy

⁽¹⁾ Współczynniki poprawkowe określa się na podstawie własności składnika i stosuje do dozowania wyrażonego w gramach na pranie.

Dodatek I.C

Dokumentacja dotycząca podatności na biodegradację beztlenową

Do stworzenia niezbędnej dokumentacji dotyczącej podatności na degradację beztlenową w przypadku składników niemieszczonych w wykazie DID można stosować następujące podejście.

1. Zastosować rozsądną ekstrapolację. Wykorzystać wyniki badania uzyskane na jednym surowcu do ekstrapolacji ostatecznej degradacyjności beztlenowej związanych z nim strukturalnie środków powierzchniowo czynnych. Jeśli podatność na biodegradację beztlenową została potwierdzona dla środka powierzchniowo czynnego (lub grupy homologów) zgodnie z wykazem DID, można założyć że podobny rodzaj środka powierzchniowo czynnego również ulega biodegradacji beztlenowej (np. siarczan C12-15 A 1-3 EO (DID nr 8) oraz ulega biodegradacji beztlenowej więc podobną podatność na biodegradację beztlenową można założyć również dla siarczanu C12-15 A 6 EO). Jeśli podatność na biodegradację beztlenową została potwierdzona dla środka powierzchniowo czynnego przy użyciu właściwej metody badawczej, można założyć, że podobny rodzaj środka powierzchniowo czynnego również ulega biodegradacji beztlenowej (na przykład, dane z literatury potwierdzające podatność na biodegradację beztlenową środków powierzchniowo czynnych należących do grupy alkilowej estrów soli amonowych można wykorzystywać jako dokumentację dla podobnej podatności na biodegradację beztlenową innych czwartorzędowych soli amonowych zawierających wiązania estrowe w łańcuchu lub łańcuchach alkilowych).
 2. Wykonać badanie przesiewowe podatności na degradację beztlenową. Jeśli potrzebne jest nowe badanie, wykonać badanie przesiewowe, stosując ISO 11734, ECETOC nr 28 (czerwiec 1988) lub metodę równoważną.
 3. Wykonać badanie podatności na degradację przy małym dozowaniu. Jeśli potrzebne jest nowe badanie, a także w przypadku problemów doświadczalnych w badaniu przesiewowym (na przykład niemożność wykonania z powodu toksyczności badanej substancji), powtórzyć badanie stosując dozowanie małych ilości środka powierzchniowo czynnego i monitorować degradację przy pomocy pomiarów 14C lub metodą analiz chemicznych. Badanie przy użyciu niskiego dozowania można wykonać, stosując OECD 308 (sierpień 2000) lub metodę równoważną.
-